

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS KUPIŠKIO RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji
metai

1953 m. liepos mėn. 4 d., šeštadienis
Nr. 53 (716)

Kaina
15 kp

UŽ MENINĖS SAVIVEIKLOS MASIŠKUMĄ KOLŪKIUOSE

Tarybinė santvarka plačiai atvėrė kelius kolūkiniam kaimui į šviesą ir kultūringą gyvenimą. Komunistų partija ir tarybinė vyriausybė, skirdamos didžiulį dėmesį meninei saviveiklai kaime išvystyti ir jos masiškumui išplėsti, kartu reikalauja, kad tarybinis menas, atspindėdamas grandiozinius tarybinės santvarkos laimėjimus, būtų galtinga priemonė kovoje už komunizmo sukūrimą.

Mūsų rajono sąlygomis yra visi pagrindiniai veiksniai, reikalingi meninei saviveiklai toliau ugdyti ir padaryti ją masišką. Kiekvienoje žemės ūkio artelėje įsteigta po 1-3 kultūrinės įstaigos, kuriose veikia meninės saviveiklos rateliai. Nesenai įvykusioje rajoninėje Dainų šventėje meninės saviveiklos kolektyvai darniai pademonstravo savo laimėjimus, dainomis ir šokiais šlovindami tarybinę santvarką ir jos kūrėją—Komunistų partiją.

Tačiau tenka pasakyti, kad užtikrinti Dainų šventės masiškumui nebuvo atliktas reikiamas darbas. Dainų šventės repertuarą mokėsi žymiai didesnis ekaičius meninės saviveiklos kolektyvų, o šventėje pasirodė tik keli chorai ir 13 šokių ratelių, iš kurių tik penki kolūkiniai. Kultūros švietimo darbo skyrius nieko nenuveikė, ir nebuvo dedama pastangų naujiems kolūkiniams chorams įsteigti.

Nežiūrint pasiektų laimėjimų ir spartaus meninės saviveiklos rajone augimo, Dainų šventė atskleidė rimtus trūkumus. Laikraščio skiltyse pasisakė visa eilė meninės saviveiklos dalyvių, kurie yra pasiryžę dėti pastangas, kad tarybinė kultūra—nacionalinė savo forma, socialistinė savo turiniu—kuo plačiau suklestėtų kolūkiniam kaimui. Tam reikalingas konkretus vadovavimas.

Visų pirma meninės saviveiklos išplėtimui ir masiškumui nesirūpina kai kurių kolūkių valdybos. Prie „Žalgi-

rio“, „Palangos“ ir kitų kolūkių kultūrinių įstaigų nėra meninės saviveiklos ratelių arba esantieji neveikia, bet dėl tokios padėties kolūkių vadovai nė kiek nesirūpina. „Neries“, „Aukštaitių“, „Lukonių“ žemės ūkio artelėse yra nemaža jaunimo, kuris norėjo dalyvauti Dainų šventėje, bet dėl kultūrinių įstaigų ir kolūkių vadovų apsišaldymo jų norai neišsipildė. „Mituvos“ ir M. Melnikaitės vardo kolūkių saviveiklininkai šventės dieną negalėjo būti kitų gretose, nes kultūrinių įstaigų vedėjai A. Bolnaitė ir Vilėniskienė darbą sužlugdė, ir ratelių narius išsklaidė.

Rajono kolūkiuose yra virš 40 kultūrinių įstaigų, bet daugelis iš jų dirba formaliai, neišvysto meninės saviveiklos darbo arba jį atlieka neplaningai. Dainų šventė parodė, kad rajono darbo žmonių kultūriniai poreikiai yra žymiai išaugę, ir jų negali pilnumo patenkinti prie rajono klubų-skaityklų veiklą meninės saviveiklos rateliai. Todėl kultūrinių įstaigų neatidėliotina pareiga—ugdyti ir plėsti visų žanrų meninės saviveiklos ratelius.

Meninės saviveiklos kolektyvai kaime yra jauni ir neprityrę, turi silpnus vadovus. Rajono kultūros namai privalo suteikti rimtą paramą jiems konsultacijomis. Tačiau ta parama yra tik formaliai teikiama, nesistengiant ir be reikiamo atidumo.

„Mūsų rytojau“ kolūkyje kultūros namų meno vadovė A. Drazdytė vietoje repeticijų užsiima pašaliniais reikalais. Mažai reiklumo rodo ir kultūros namai (direktorius V. Silickas), rajono kultūros švietimo darbo skyrius.

Masiškai išplėsti aukšto idėjinio—meninio lygio kolūkinę meninę saviveiklą, patenkinančią išaugusius darbo žmonių kultūrinius poreikius, yra svarbus parinių ir tarybinių organizacijų uždavinys.

Kolūkio biblioteka—kultūrinis židinys

Skaitlingai lanko „Adomynės“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai savo kultūrinį židinį—biblioteką. Čia randasi gražiai sutvarkyti geriausių tarybinių rašytojų kūriniai. Mėgstamiausios kolūkiečių knygos, kurios atžymėtos Stalino premija. Taip pat čia sudaromi rekomenduotinių perskaityti knygų sąrašai.

Bibliotekos vedėja B. Pauzolytė nepasitenkina darbu savo vadovaujamoje įstaigoje, bet nuolat lankosi laukininkystės brigadose, skaitydama kolūkiečių tarpe paskaitas svarbiausiais einamojo meto klausimais, padeda kolūkio saviveiklininkams išvystyti meninę saviveiklą, sportą.

S. BRODAITYTĖ

JONO BILIŪNO PALAIKŲ LAIDOTUVĖS

Plačios Anykščių apylinkės atsiskleidžia nuo Liudiškio piliakalnio. Iš čia matosi didabrinė Šventosios upės juosta, tolimoje už upės, už šilų—Niuronų kaimas, kuriame gimė mylimas lietuvių rašytojas—demokratas Jonas Biliūnas. Čia svajojo būti palaidotas Jonas Biliūnas, „kad matytų kapas sodžiu, kūdikėlis kur užaugau“. Aplinkui nematyti siaurų kaimo varguomenės rėželių, kuriuos matė jaunystėje Jonas Biliūnas. Plačiai nusidriekę įžymiojo rašytojo vardu pavadintojo kolūkio laukų masyvai. Dešiniau—„Anykščių šilėlio“ kolūkis, o kairiau „Draugystės“ kolūkio laukai. Šių kolūkių nariai sukūrė tokį gyvenimą, apie kurį svajojo ir už kurį kovojo mylimasis rašytojas—demokratas.

Plačioje Liudiškio piliakalnio viršūnėje paruoštas kapas J. Biliūno palaikams. Ant granito plokštės išraižyta:

Jonas Biliūnas
1879
1907

Tarybinės vyriausybės rūpesčių rašytojo palaikai 1953 metais perkelti iš Zakopanės Lenkijoje į gimtąją Tarybų Lietuvos žemę.

Aplink piliakalnį susirinko tūkstančiai darbo žmonių iš įvairių Tarybų Lietuvos miestų ir rajonų pagerbti savo mylimojo rašytojo atminimą. Su vaikais atvyko Anykščių įmonių. J. Biliūno vardo, Kirovo vardo, Malenkovo vardo, Molotovo vardo, Svėdasų ir Anykščių MTS, „Anykščių šilėlio“ ir dešimčių kitų kolūkių, Vilniaus, Utenos, Troškūnų, Kovarsko ir kitų rajonų darbo žmonių atstovai. Jie atnešė daugiau kaip 60 vainikų padėti ant rašytojo kapo.

Iškilmingąjį gedulo mitingą, skirtą Jono Biliūno palaikų palaidojimui, atidaro Lietuvos KP Anykščių rajono komiteto sekretorius drg. Varžgalys. Iškilmingai aidą TSR Sąjungos himno ir Lietuvos TSR himno garsai. Anykščių rajono partinių ir tarybinių organizacijų bei kolūkių atstovai užneša karstą į piliakalnio viršūnę.

Žodį prie J. Biliūno karsto tarė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas rašytojas A. Vienuolis—Žukauskas. Jis išreiškia karš-

tą padėką Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už didįjį rūpinimąsi lietuvių kultūros, nacionalinės savo forma, socialistinės savo turiniu, išvystymu.

Po to kalba Lietuvos TSR Tarybinių rašytojų sąjungos pirmininkas J. Šimkus.

Žodį tarė Lietuvos TSR kultūros ministras drg. Guzevičius.

— Savo kūryba, — kalba jis, — Jonas Biliūnas ugdė mūsų liaudies sąmonę, žadino jos kovos dvasią. Juodosios carinės priespaudos metais jis tvirtai tikėjo, kad jo liaudis, kurią jis taip mylėjo ir dėl kurios laimės kovojo, bus laisva ir kurs laimingą gyvenimą. Šviesus rašytojo — demokrato Jono Biliūno atminimas visuomet gyvuos mūsų liaudies širdyse.

Gedulo maršo garsams aidint karstas nuleidžiamas į kapą.

Mitingas baigtas. Tačiau darbo žmonės neužmirš savo rašytojo. Niekuomet neužžels takas į Liudiškio piliakalnį, kurio viršūnėje nūnai llisti Jonas Biliūnas.

(ELTA).

M Ū S Ų R A J O N E

Septyni teatrų spektakliai

Dažnai lankosi respublikos dramos teatrai rajono centre — Kupiškėje. Per birželio mėnesį kupiškėčiai savo erdviose kultūros namuose turėjo progą išvysti septynius teatrų spektaklius. Čia buvo atvykęs Klaipėdos dramos teatras su „Pavojaus ženklų“ ir „Andželo“, LTSR Valstybinis dramos teatras su „Giliosiomis šaknimis“, Šiaulių dramos teatras pastatė scenoje „Tikrasis lobis“, Kauno muzikinis dramos teatras pastatė scenoje — „Merginos gražuolės“ ir „Be kaltės kaltieji“, o taip pat Panevėžio dramos teatras — „Juodojo ežero paslaptis“.

I spektaklius skaitlingai atsilankė Kupiškio miesto ir apylinkių darbo žmonės.

Be to, Kupiškėje lankėsi Rokiškio mokytojų kolektyvo dramos ratelis, Biržų „Siūlo“ fabriko ir Panevėžio amatų mokyklos saviveiklininkai, Baltarusijos TSR Molodečno sr. dainų ir šokių ansamblis bei kitos meninės pajėgos.

P. PUKYS

Ilgijo vidurinė mokykla

Tarybinės valdžios metais sudarytos visos sąlygos darbo žmonių vaikams baigti vidurinį mokslą ir studijuoti aukštosiose mokyklose. Tai liudija ir tas faktas, kad vien tik šiemet rajone Kupiškio ir Subačiaus, o taip pat Kupiškio darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos išleido 80 abiturientų. Nemaža dalis abiturientų, kaip, pav., K. Karazija, Kavollūnaitė ir kt., iš paskirų dalykų parodė gerą ir labai gerą žinių įsisavinimą.

Dauguma jų tęs mokslą aukštosiose respublikos mokyklose, įsigydamį pedagogų, inžinierių ir kitas specialybes. Apie tiek pat rajono jaunimo baigė vidurines specialias mokyklas, technikumus, pedagogines mokyklas.

J. ŠUKYS

Mechanizatorių klube

Puikiai įrengtas mechanizatorių klubas Skapiškio MTS. Čia veikia meninės saviveiklos ratelis, vadovaujamas pirminės komjaunimo organizacijos. Vietos mechanizatoriams nesenai buvo pasirodyta su scenos vaizdėliu „Pasaka apie teisybę“. Su šiuo veikaliuku artimiausiu metu bus aplankyti gretimi kolūkiai. Klube randasi radijas, šaškės, šachmatai ir kitos kultūrinės priemonės naudingai praleisti laisvalaikį. Greitu laiku čia bus įrengta ir biblioteka.

Kultūrinio darbo išvystymui mechanizatorių tarpe stengiasi vietos profsąjunginio komiteto pirmininkas drg. P. Burkauskas.

G. LINKUS

Jaunieji leniniečiai stovyklauja

Kaip ir ankstyvesniais, taip ir šiais metais, pasibaigus mokslui mokyklose, Noriūnuose, gražios gamtos aplinkoje, stovyklauja gausus pionierių skaičius. Pirmąją pamainą sudaro 80 pionierių. Iš viso per sezoną čia pailsės arti 300 berniukų ir mergaičių. Jauniesiems pionieriams stovykloje vadovauja šiame darbe prityrę pedagogai. Stovyklauti yra atvykę iš Antalieptės ir kai kurių kitų vietovių pionieriai. Čia

jaunieji leniniečiai ne tik gerai pailsės, bet ir gamins mokslo pavaizdumo priemones, aktyviai dalyvaus meninės saviveiklos, sporto ir kituose būreliuose.

Stovyklauja I. Ralickaitė, J. Stankauskaitė, M. Fedotovas, A. Antipovaitė, B. Patapovaitė ir kiti — tai darbininkų vaikai.

J. ŠLIKAS

Kolūkiečiai mokosi

Kasmet vis daugiau kolūkiečių gilina savo žinias įvairiuose kursuose, seminaruose ir kitur. Šiais metais rajono centre įvyksiamame seminare dalyvavę iš visų kolūkių atstovai susipažino su pikižolių naikinimu siekiant gauti aukštą grūdinių ir techninių kultūrų derlių. Taip pat įvyko seminaras melžėjoms, kur buvo duoti nurodymai dėl melžimo technikos, pieno švarumo palaikymo ir kt.

Eilė kolūkiečių mokosi Dotnuvos kolūkių pirmininkų 3-jų metų mokykloje, kurią baigę įgyja jaunesniojo agronomo vardą. Didelė dalis laukininkystės ir gyvulininkystės darbuotojų baigė vienu metų bei šešių mėnesių kursus Kaune, Baisogaloje, Dotnuvoje. „Skodinio“ kolūkio pirmininkas V. Janulionis ir kt. sėkmingai mokosi Dotnuvoje. A. Kaleinikovas, įgijęs vidurinį žemės ūkio mokslą, dabar dirba „Aušros“ kolūkyje.

Nuo liepos 1 d. Salų žemės ūkio technikuman mokykla į 2-jų mėnesių kursus išvyko „Aušros“, „Pakupio“, „Skodinio“, „Sakalo“, Mičiurino v. ir kai kurių kitų kolūkių fermų vedėjai.

J. PUKYS

Skamba laisva daina brolišku tarybinių tautų šeimoje

Mūsų dainos šlovina Tėvynę

Kur menkuose ir skurdžiuose kaimuose ant atskirų sklypelių vargą ir badą kentę gausios valstiečių šeimos, dabar, „Pirmūno“ kolūkyje vairuodamas galingą traktorių, pilna krūtine traukia dainą mechanizatoriai Budrys, Jonušys ir kt. Jiems pritaria linų ir cukrinių runkelių ravėtojos O. Perekšlytė, J. Stirkaitė ir kt. O laukuose vilnija gražus vasarojus, stropiai kolūkiečių prižiūrimas ir anksti pasėtas. Žiemkenčiai kaip mūras prieš saulę tvliska. Gausų visuomeninį derlių žada kolektyvinio būdu apšėti laukai. Kolūkio fermos pilnos gyvulių. Šiais metais darbdienis bus dar svaresnis, o kolūkiečių gerbūvis dar aukščiau pakils.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nuolat rūpinasi kolūkiečių buitinio gyvenimo sąlygomis ir stengiasi, kad kaimuose suklestėtų socialistinė kultūra. Į kolūkiečių buitį atėjo radijas, kinas. Naujos, kupinos kūrybinio užsidegimo dainos skamba plačiuose kolūkiniuose laukuose. Naudingai ir kultūringai praleisti laisvalaikį kolūkiečiai turi plačias galimybes. Tarybų valdžia įsteigė kultūros namus, 2 klubus, skaityklas. Kolūkyje veikia vidurinė, 2 septynmetės ir 3 pradinės mokyklos. Pasiklausyti paskaitų, pasiskaityti laikraščių, žurnalų, dalyvauti me-

ninėje saviveikloje ir sporte mes turime puikias sąlygas.

Mūsų kolektyviniuose laukuose skamba tarybinės dainos, šlovinančios laimės ir džiaugsmo šalį, mylimą tarybinę Tėvynę — taikos ir tautų saugumo švyturį. Išnyko dainos apie liūdną buitį ir vargus vargellius, o jas pakeitė „Penkmečio daina“, „Kolūkiečių ačiū“, „Komjaunuolių maršas“, „Mes už taiką, jaunieji draugai“. Galingai skamba mūsų daina „Partija — mūsų vairininkas“.

Klausydamiesi mūsų dainų ir žiūrėdami naujų šokių, džiaugiasi mumis seneliai, kurie visą savo amžių praleido skurde ir varge. Mums nauja, šviesi buitį sukūrė naujas dainas. Mes naujos kartos žmonės. Stalininė epocha mums iškėlė svarbius uždavinius. Vykdydami penktojo penkmečio programą, mes dvigubiname jėgas, o tarybinių dainų žodžiais ir melodijomis plačiai šloviname brangiąją Tėvynę.

Dainose ir šokiuose mes išreiškiame karščiausius padėkos jausmus Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už atvertus plačius kultūrinius horizontus, už taikų kūrybinį darbą, kurį mes šloviname savo gražiosiose dainose.

G. ESPENKAITĖ,
Z. GROMULAITĖ
„Pirmūno“ kolūkio kultūros
namų choristai

SU DIDŽIAJA RUSŲ TAUTA IR DARBE IR DAINOJ

Lietuvių tautos istorija yra neatskiriama susijusi su didžiąja rusų tauta. Istorijoje ryškia gija tęsiasi rusų tautos pagalba lietuviams. Žalgirio laukuose lietuviai išvien su rusais traukė grobuonis kryžiuočius. Su revoliucine daina lūpose lietuvis ėjo greta ruso Didžiojo Spalio dienomis. Ta pati daina skambėjo 1918–1919 metais, kada Lietuvos darbo žmonės Ukmėgėje, Anykščiuose, Kupiškėje ir kitur kovojo su interventais ir sava buržuazija dėl Tarybų valdžios įkūrimo. Galiausiai rusų ir lietuvių tautų likimas suplaukė į vieną vagą 1940 metais, kada jauna, tik atkurta Tarybų Lietuva buvo priimta į brolišku tarybinių tautų šeimą.

Didvyriškai kovojo Didžiąją Tėvynės kare greta ruso ir lietuviai. Lietuva, išvaduota iš hitlerininkų jungo su didžiosios rusų tautos pagalba, dabar tapo klestinčia industrine — kolūkinė respublika. Stalininius penkmečių planus šauniai vykdo Tarybų Lietuva, jausdama nenutrūkstamą paramą vyresniojo brolio — rusų tautos. Galingai ir plačiai skamba lietuviškos dainos iš didžiųjų komunizmo statybų dalyvių krūtinų.

Daina lydi ir mus, moksleivius, besiruošiančius toliau tęsti mokslą Maskvoje, Leningrade ir kituose miestuose. Mes, toliau besimokydami, norime būti naudingais savo tarybinei Tėvynei ir esame dėkingi didžiajai rusų tautai už brolišką paramą.

BIRUTĖ KAZLAUSKAITĖ,
VILIUS DUNDULIS
Kupiškio vidurinės mokyklos
choro dalyviai

KOMUNIZMO STATYBOS DAINA

Mūsų kolūkio jaunimas mėgsta lietuvių liaudies šokių ir tarybines dainas. Kolūkio jaunuoliai G. Šinkūnas, J. Žitkevičiūtė, V. Kavaliauskas ir kt. noriai dalyvauja meninės saviveiklos ratelyje, lavina savyje politinius naujų tarybinių dainų ir liaudies šokių mokymesi. Ypač stropiai ruošėsi jaunuoliai rajoninei Dainų šventei, norėdami parodyti kolūkiečių sugebėjimus vystant savo meninius gabumus, keliant jų atlikimo lygį.

Dabar jaunimas visai ne tas, kuris buvo kaime prie buržuazinės santvarkos. Ne tik pasikeitė pažūra į darbą, išaugo kolektyviškumo jausmas, bet atsirado nauji bruožai jaunuolių gyvenime. Jaunuoliai tapo kultūringi, principaliai, reiklūs kultūriniais poreikiams. Kolūkiečiai labai domisi naujomis tarybinių kompozitorių dainomis, kuriose apdainuojamos didžiosios komunizmo statybos ir jų pirmagimiai. Saviveiklininkai, repetuodami liaudies šokius, įeinančius į Dainų šventės repertuarą, dainuodavo naujausias dainas apie Kachovkos statybas ir kt. Artėjant Dainų šventei, beveik kiekvieną vakarą vykdavo repeticijas. Kai kuriems dalyviams tekdavo atlikti repeticijas iš už kelių kilometrų, tačiau jie to nepabūgo, nes jų lūpose skambėjo komunizmo statybų dainos žodžiai:

„Metų bėgyje milžinai mūsų
liaudies
Pažaboja amžinas jėgas.
Kaip kilimą jie stepes išau-
dė.
Kaip arimo — upių keis
vagas“.

Liaudies šokių šokėjai, dainininkai savo kruopštumu pasiekė neblogo rezultato.

Jie puikiai atliko Dainų šventės repertuaro šokius: „Kolūkio pirmininkas“, „Žvaigždutė“, „Kalvelis“ ir kt., įsijungę į bendrą Dainų šventės dalyvių skatčių. Kartu su kitų kolūkių choristais jie dainavo „Kolūkiečių ačiū“ už laimingą jaunystę, kurią lemta sužerėti komunizmo statybų žiburiuose.

Tarybinė lietuvių kultūra auga ir klesti brolišku tarybinių tautų šeimoje. Klestinči lietuvių kultūra, nacionalinė savo forma, socialistinė savo turiniu, kolūkiname kaime žengia į naujus laimėjimus. Tas rodo, kad ir mūsų kolūkyje didelė dalis jaunimo dalyvauja meninėje saviveikloje, išmoka naujas tarybines dainas.

Meninė saviveikla mūsų kolūkyje didelį vaidmenį suvaidina auklėjant jaunąją kartą komunistine dvasia. Čia ugdomas kolektyviškumo jausmas darbe, tarybinis patriotizmas, meilė socialistinei Tėvynei.

Mūsų žemės ūkio artelės nariai dėkingi Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už nepaprastą rūpinimąsi ir paramą vystant lietuvišką nacionalinę kultūrą, kurią mes ir toliau vystysime savo saviveiklos ratelyje.

Kolūkio meno saviveiklininkai dėsi visas jėgas, kad dar aukščiau pakeltų savo meninį lygį, kad socialistiniame kaime plačiai skambėtų komunizmo statybų dainos kūrybiniame darbe. Ugninga jaunatviška daina mus lydi darbe ir gyvenime. Su tarybine daina mes einame į didingus darbo žygius ir juos nugalime.

V. REPŠYTĖ
„Stalino keliu“ kolūkio
saviveiklininkė

UŽ STALININĘ TAUTŲ DRAUGYSTĘ

Tarybų Lietuva suklestėjo lenininės-stalininės nacionalinės politikos dėka, didžiosios rusų tautos ir visų mūsų Tėvynės tautų nepaliaujamai remiama. Visos Tarybų Sąjungos tautos sutartinai dalyvauja komunizmo statybos darbuose, visos viena kitai padeda. Mes didžiujamės, kad Kachovkos hidroelektrinei užsakymus atlieka ir Tarybų Lietuvos įmonių dirbantieji. Taip pat žinome, kad Lietuvos, Latvijos ir Baltarusijos TSR kolūkiečiai pastatė vieną bendrą elektrinę, pavadinę ją „Tautų draugystės“ vardu.

Partija ir Tarybinė vyriausybė skiria didžiulį dėmesį socialistinės savo turiniu ir nacionalinės savo forma tautos kultūros suklestėjimui. Tą mes matome ir savo rajone. Kolūkiuose veikia klubai, skaityklos, sporto rateliai, sukurta gausi meninės saviveiklos kolektyvai. „Aušros“ kolūkyje yra 2 klubai-skaityklos. Iš 16 žmonių sudarytas liaudies šokių ratelis, kuris sėkmingai pasirodė Dainų šventėje. Šokėjai J. Tonkaitė, Matekonytė, Z. Varkalytė ir kt. reguliariai lankydavo repeticijas ir kruopštus darbo dėka gerai išmoko repertuarinius šokius. Mes scenoje pasirodome ne tik su šokiais, bet ir su vaidinimais, aplankydami gretimus kolūkius.

Mūsų kolūkio saviveiklininkams toliau kelti savo meni-

nį lygį, siekti to, kad kolūkiname kaime tarybinės dainos ir liaudies šokiai dar plačiau pasklistų, yra visos galimybės. Tai mus įgalina stalininė tautų draugystė. Džiugu patirti, kad visapusiška brolišku tautų pagalba vis auga ir auga. Stalininė tautų draugystė yra aukščiausia bendradarbiavimo viršūnė.

Žemės ūkis aprūpinamas prieštaringa tarybine technika. Mūsų kolektyvas, šokdamas rusų, estų, latvių šokius, didžiujamės, kad savo jėgas ir sugebėjimus gali skirti broliškos draugystės išreiškimui.

Prieš kolūkinio kaimo jaunimą atsisveria plačiausi galimybės tarybinei kultūrai — nacionalinei savo forma, socialistinei savo turiniu — vystytis. Stalininės tautų draugystės principas leidžia glaudžiai bendradarbiauti su broliškomis tarybinėmis tautomis ir mokytis iš jų darbo patyrimo tiek ūkinėje, tiek kultūrinėje srityse.

Mes dirbsime ir toliau su nenuilstama energija, kad pakeltume savo meistriškumą ir atsidėkotume didžiajai Komunistų partijai už tautų draugystėje sutelktas Tėvynės jėgas ir galybę. Šviesus ir kultūringas gyvenimas kolūkyje rodo, jog mes sparčiai žengiamo į šviesų komunistinį rytojį.

M. VARKALYTĖ,
V. JABLONSKAS
„Aušros“ kolūkio saviveiklininkai

PLAČIAI SKAMBA TAIKOS DAINA

„Stalino keliu“, „Laisvės“, „Skodinio“, „Aušros“ ir kitų kolūkių žemdirbiai skubėjo į trečiąją rajoninę Dainų šventę. Dalyvių tarpe — „Pirmūno“ kolūkio kultūros namų saviveiklininkai, Adomynės, Virbališkių, Noriūnų septynmečių mokyklų moksleiviai, „Mūsų rytojaus“, „Vėžionių“ ir kitų kolūkių saviveiklininkai. Jie su šypseną lūpose ir spindinčiu ryžtu veiduose atvyko padėkoti Partijai ir Vyriausybei už šviesų ir laimingą kolūkinį gyvenimą. Viso šventėje dalyvavo 315 saviveiklininkų ir daugiau kaip 3000 žiūrovų. Rajoninės Dainų šventės dalyviai 16 valandą, orkestrui grojant maršą, iš kultūros namų aikštės darniomis gretomis nužygiavo prie Kupos upės į Dainų slėnį, kur jau laukė skaitlinga minia žiūrovų. Po rajono vykdomojo komiteto pirmininko drg. J. Paplausko kalbos, Tarybų Sąjungos ir Lietuvos TSR Him-

nams aidint, atidaroma Dainų šventė.

Estradoje susikaupęs misrus choras laukia dirigento ženklo. Galingai ir uždegančiai nuaidėjo Švedo harmonizuota daina „Kolūkiečių ačiū“. Toliau choras pilna krūtine dainuoja Kuprevičiaus „Mes už taiką, jaunieji draugai“, Baumilo „Komjaunuolių maršą“, Juzeliūno „Penkmečio dainą“, Muradelio „Partija — mūsų vairininkas“ ir kitas tarybines ir liaudies dainas. P. Mikantavičiaus ir A. Aizino diriguojamas choras atliko 9 dainas.

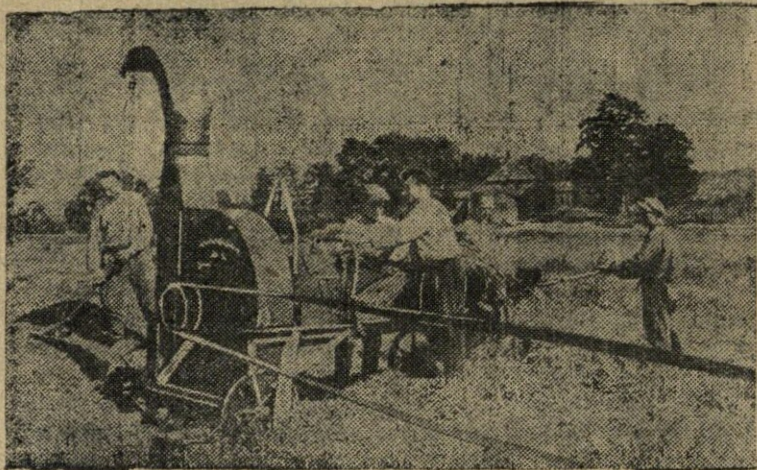
Rajono darbo žmonės savo širdyje jautė gaivinančio tarybinio patriotizmo jausmą ir gilų pasididžiavimą savo tarybine Tėvyne, tvirtai stovinčia viso pasaulio tautų taikos ir saugumo sargyboje. Nepajudinamai taikos tvirtovei stiprinti skamba darbo žmonių dainos.

Tautinius ir liaudies šokius aukštu meniniu lygiu šoko

15 kolektyvų, kurie Dainų šventėje dalyvauja antrą ar trečią kartą. Šokėjai Dainų šventę užbaigė „Suktinium“, išrašydami aikštėje žodį TAIKOS.

Reikia paminėti kaip rimtą trūkumą, kad Dainų šventėje nedalyvavo eilės kolūkių, kaip „Neries“, M. Melnikaitės vardo, „Mituvos“ saviveiklininkai, kurie ruošėsi, bet dėl organizacinių trūkumų ar ratelių vadovų apsilėidimo šventės programoje nepasirodė; nepasirodė ir Maksyčių septynmetės mokyklos šokių ratelis. Nepasirodė reikiamo rūpestingumo Dainų šventės dieną Kupiškio kultūros namų vadovai.

Užtikrinus trūkumų pašalinimą, ateityje meninė saviveikla klestės ir stiprės. Kiekvienas šventės dalyvis giliai suprato, kad Komunistų partijos vadovavimo dėka klesti ir bujoja tarybinė kultūra, o daina vis giliau įsina į tarybinių žmonių buitį.

Rietavo rajono kolūkiai silosuoja pašarus. Didelę pagalbą kolūkiams suteikia Rietavo ir Laukuvos MTS. „Gegužės Pirmosios“ kolūkio nariai jau pirmomis silosavimo dienomis užraugė daugiau kaip 120 tonų siloso.

N u o t r a u k o j e: bendras silosavimo vaizdas Rietavo rajono „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. V. Rupšlaukio nuotrauka.

(ELTA).

MUMS RAŠO

P. BAGUŽIS KENKIA IR TOLIAU

Rimtai pasipiktinę „Laisvės“ žemės ūkio artelės nariai P. Bagužio neleistinu elgesiu, kuris jau kelinti metai stengiasi griauti kolūkį iš vidaus. Nors anksčiau spaudoje P. Bagužio adresu buvo pareikšta griežta kritika, tačiau rajono prokuratūros organai taikstosi su minimu kenkėju. P. Bagužis nuo suvisuomeninimo turi nuslėpęs arklį, o kitą arklį, kuris yra suvisuomenintas, taip pat laiko pas save, niekam neduodamas su juo dirbti. Prie savo pasodybinio sklypo jis

nušienavo 120 arų kolūkio pievų ir susivežė šieną. Taip pat jis turi pasisėjęs kolūkio laukuose javų. Kai kuriuos kolūkiečius, kaip M. Inčirienę ir kt., jis įkalbinėja iš suvisuomeninimo atsilimti savo buvusį arklį, žemės ūkio inventorių ir pan.

Sąžiningi kolūkiečiai pasipiktinę, kad P. Bagužis, niekieno netrikdomas, jau kelinti metai kenkia kolūkiui, trukdo jo stiprėjimui politiniu ir ūkiniu-organizaciniu atžvilgiais.

V. RIMKUS,
J. LAŠAS

„ANTRAEILĖS PAREIGOS“

Veterinarijos vyr. gydytojas V. Gedgaudas, dirbdamas keltose pareigose, mėsos kontrolės stoties darbą pavedė sanitarei O. Paulauskienei.

(Iš skaitytojų laiško redakcijai).

INTERESANTAS: — Turime reikalų pas vyr. gydytoją drg. Gedgaudą.

SANITARAS O. PAULAUŠKIENĖ: — Prie šito stalo jis ateina atsiimti tikrai atlyginimo.

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Stalino keliu“ № 28 (691) po rubrika „Trumpos skaitytojų pastabos“ tilpo žinutė, kurioje buvo rašoma, jog „Stalino keliu“ kolūkio brigadininkui J. Užubaliui yra pritvirtintas arklys, kuriuo jo žmona Ona Užubalienė važinėja spekuliuoti, nedalyvauja kolūkinėje gamyboje. Kolūkio valdyba praneša redakcijai, jog žinutėje iš-

kelti faktai apsvarstyti valdybos posėdyje. Padėčiai ištaisyti priimtos konkrečios priemonės. Kolūkio valdyba dės visas pastangas tam, kad kolūkyje būtų griežtai laikomasi darbo drausmės, būtų užkirstas kelias spekuliaciniam reiškiniams, nebūtų prileidžiami Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimai.

Priziūrimi pasėliai

„Skodinio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai laiku atliko cukrinių runkelių sėją. Dabar čia sėkmingai vykdoma cukrinių runkelių priežiūra. Ypač gerai vyksta jų priežiūros darbai II-je laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja A. Vaitiekūnas. Čia runkeliai jau išrelinėti, artimiausiu metu jie bus papildomai patrešti mineralinėmis trąšomis. Minimuose darbuose savo stropumu pasižymi kolūketės J. Blumentė, O. Laužikienė ir kt.

Gerai priziūrėti runkeliai žada aukštą derlių.

J. BERŽINIS

Pirmaujančios brigados pavyzdys

„Musų rytojaus“ žemės ūkio artelėje ellė brigadų atsileka gaminant silosą. Čia išsiskiria ir pirmąja V-ji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko P. Audicko. Pašarai raugiami laikantis tarybinės agrotechnikos reikalavimų.

Kolūkio valdyba didesnę dėmesį turi skirti tam, kad ir kitos brigados neatsiliktų užsilosuojant pašarus, kaip kad yra šiuo metu. Tai svarbus yra dabartinio meto uždavinys.

J. BERŽINIS

Kolūkio atsilikimo priežastys

„Mituvos“ žemės ūkio artelėje žlugdomi šienavimo ir siloso gamybos darbai, kolūkis sistemingai neįvykdo įvairių valstybinių uždavinių, su kolūkio valdybos žinia atsikelsta brigadose priskirti arkliai ir t.t. Tai vienas iš labiausiai atsiliekančių kolūkių rajone.

Kame glūdi tokio atsilikimo priežastys? Visi šios netvarkos siūlai veda į kolūkio pirmininką J. Čiurlį. Daugiau žiūrėdamas savo asmeninių negu visuomeninių interesų, J. Čiurlis visai nesirūpina vadovavimu kolūkiui. Spekuliacija yra įprastas jo amatas. Tapęs kolūkio pirmininku, jis savo seno įpročio lengvai pelnytis nepamiršo. Kolūketis K. Petronis Gindvilis kaimo laukė eržilą. J. Čiurlis ir K. Petronis, norėdami pasipelnyti, Aukštupėnų kaimo „gavo“ žmogų, kuris „parduoda“ eržilą. Jis ir buvo „nupirtas“ kolūkiui už 4 000

rb, jo priežiūrą pavedant K. Petroniui. Tikrumoje gi padėtis gavosi ta, kad kaip Petronis turėjo, taip ir tebeturi eržilą, dar prie to gaudamas nemažą pinigų iš kolūkio fondo.

Prieš kiek laiko J. Čiurlis nupirko du motorus kuliama-jai mašinai. Ta dingstimi iš banko buvo paimta 3 500 rublių, o taip pat parduota už 3 226 rb grūdų, surinktų malūne, kaip biralinė rinkliava. Šios lėšos buvo iššvaistytos.

Dar ir dabar nuo spekuliacinio laiko J. Čiurlis turi nemažą geležies, kurią jis parduoda kolūkiui spekuliacinėmis kainomis, neva remontuoti inventorių, nors šienavimo ir kitas inventorius dar neatremontuotas.

„Mituvos“ kolūkio valdyba turi kontroliuoti nesąžiningo pirmininko darbą ir kovoti už spartų žemės ūkio darbų atlikimą.

A. JOVAIŠA

VEŽAMAS ŠIENAS

Žymiai anksčiau negu praejusiais metais „Pirmosio“ žemės ūkio artelės nariai pradėjo vykdyti šienavimo darbus. Pirmąja V-ji laukininkystės brigada, vadovaujama P. Katilevičiaus. Pievų žolę

brigadoje piauna penkios šienaplovės. Jų valnuotojai V. Mičiūda ir Budrys kasdien nuplauna iki 7 ha pievų. Šiuo metu didelė dalis šieno suvežta į daržines.

K. ANTANAITIS

Už tolesnį visuomeninės gyvulininkystės pakėlimą

SVERDLOVSKO SRITIES ARAMILIO RAJONO KOLŪKIŲ PARTINIŲ ORGANIZACIJŲ PATYRIMAS

Partijos XIX suvažiavimas nurodė, kad, norint visokeriopai išvystyti gyvulininkystę, reikia, visų pirma, sudaryti visuose kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose tvirtą pašarų bazę, aprūpinti gyvulius geriais tvartais, o taip pat plačiai mechanizuoti gyvulininkystės darbus.

Mūsų rajono kolūkių partinių organizacijų patyrimas parodė, kad kiekviena artelė gali įgyvendinti šiuos reikalavimus.

Kaip greičiau ir geriau padidinti visuomeninių gyvulių skaičių kolūkiuose, pakelti visuomeninių gyvulių produktyvumą? Tokį klausimą mes iškėlėme rajoniniame partinio aktyvo susirinkime. Po to buvo organizuoti susirinkimai pirminėse partinėse organizacijose ir bendri kolūkiečių susirinkimai. Tai padėjo daugeliui komunistų ir nepartinų kolūkiečių pažinti visuomeninės gyvulininkystės klausimus valstybės

požiūriu, kaip į centrinę partijos ir valstybės uždavinį vystant žemės ūkį. Kritika, kuri buvo išvystyta susirinkimuose, parodė kolūkiečiams, kad gyvulininkystės fermos — tai ne antraeilės, o labai svarbus visuomeninio ūkio baras. Darbas fermose reikalauja patyrimo, žinių, o svarbiausia — atsakingumo artelei ir valstybei.

Kolūkiečiai rimtai ir atidžiai pažiūrėjo į prityrusių, nuolatinių gyvulininkų kadrų parinkimą, į jų auklėjimą ir apmokymą. Į fermas buvo paskirti geriausi kolūkiečiai. Pavyzdžiui, partijos narys A. N. Zajakina stėjo vadovauti kolūkio „Leninskij Zavet“ kiaulininkystės fermai, partijos narys N. V. Kokorinas tapo kolūkio „Iskra“ pienininkystės prekinės fermos vedėju.

Mes stebime priskirti gerai pasireiškusių kolūkiečių vienam darbui. Daugiau kaip 80 procentų mūsų gyvulinin-

kų (melžėjos, kiaulininkės, piemenys ir t. t.) dirba fermose daugiau kaip trejus metus.

Mūsų kolūkių partinės organizacijos sėkmingai kovoja už gyvulininkystės patalpų statybą ir už daug triūso reikalaujančių darbų mechanizavimą fermose. Visuose rajono kolūkiuose sudarytos statybininkų brigados, o mašinų-tractorių stotyje sudaryta montuotojų brigada daug darbo reikalaujantiems procesams mechanizuoti gyvulininkystėje.

Pavyzdys gali būti Lenino vardo kolūkio partinė organizacija. Iki 1951 metų kolūkyje buvo blogai rūpinamasi gyvulininkystės patalpų statyba, o apie mechanizaciją nebuvo nė galvojama. Lenino vardo kolūkio partinė organizacija ir kolūkio valdyba užsibrėžė uždavinį pastatyti gyvulininkystės miestelį su kompleksiniu mechanizavimu. Šis darbo baras buvo pavestas komunistui A. V. Partinui, o vadovauti fermai buvo pavesta komunistei M. V. Patrušovai.

Partinė organizacija išplėtė socialistinį lenkyniavimą statybinės brigados kolūkie-

čių tarpe, organizavo kolūkiečių ekskursiją į priešakinius ūkius, siekiant perimti visa, kas yra geriausia gyvulininkystės fermų statybos bei mechanizavimo ir gyvulių laikymo srityje. Partinės organizacijos iniciatyva kolūkiečiai kolektyviai ėjo kasti tranšėjas vandentiekiai į fermas nutiesti. Išdavoje vien per pastaruosius dvejus metus kolūkyje pastatyta 14 patalpų, jų tarpe arklidė, karvidė, veršidė, paukštėdė, avių diendaržis, triušidė, pašarų cechasis, vandens spaudimo bokštas. Karvidėje buvo pastatytos automatinės girdyklos ir elektromechaninio melžimo agregatas.

Komunistų organizuotas raudonasis kampelis kolūkyje tapo masinio-politinio darbo centru. Čia yra biblioteka, laikraščiai, žurnalai, ro-diklių lenta. Agitaciniam masiniam darbui dirbti gyvulininkų tarpe partinė organizacija paskyrė geriausią agitatorių-komunistą.

Viso to išdavoje Lenino vardo kolūkyje per pastaruosius dvejus metus sėkmingai įvykdomas valstybinis planas visuomeninių gyvulių skai-

čiui didinti kartu žymiai pakeliant jų produktyvumą. Pieno išmilžiai nuo 1232 litrų 1949 metais padidėjo 1952 metais iki 2646 litrų iš kiekvienos šeriamos karvės, vilnos prikirpimas padidėjo beveik dvigubai, žymiai padidėjo prieauglio — ėriukų, paršelių ir veršelių skaičius. Kolūkio piniginės pajamos iš gyvulininkystės padidėjo daugiau kaip trigubai.

Tipinių patalpų statyba mūsų rajono kolūkiuose ir mechanizavimo įdiegimas, suderintas su zootechninėmis priemonėmis, pakėlė gyvulininkystės kultūrą ir darbo našumą. Daugelyje fermų darbas organizuotas naujoviškai: melžėjos ir kiaulininkės dirba dviem pamainomis. Vidutinis karvės pieningumas rajono kolūkiuose 1952 metais sudarė daugiau kaip 2000 litrų, tai yra žymiai didesnis, negu penktojo penkmečio plano numatyta Sibiro, Uralo ir Šiaurės Rytų Kazachstano rajonams.

A. PETROVA

TSKP Sverdlovsko srities Aramilio rajono komiteto sekretorius

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Kas įvyko Berlyne

Birželio 17 d. Berlyno demokratiniame sektoriuje įvyko riaušės, užsienio imperialistinių valstybių agentūros sukeltos provokacinio tikslo.

Pagal iš anksto parengtą planą būriai fašistų, kurie naudoja visišką laisvę ir valdžios organų globa Berlyno vakariniuose sektoriuose, perėjo tą dieną į miesto demokratinių sektorių. Gausiai apsirūpinę buteliais su siera, fosforu, benzinu, banditai pamėgino organizuoti ten darbininkų streikus, padegimus, užpuolimus prieš maisto produktų sandėlius, parduotuves, klubus, įstaigas. Jie taip pat turėjo tikslą žudyti partinius darbuotojus, vyriausybinių įstaigų bendradarbius. Po to fašistinė agentūra turėjo pradėti pogromus ir kituose Vokietijos Demokratinės Respublikos miestuose. Kaip pažymėjo Berlyno demokratinė spauda, taikos priešai tuo būdu norėjo įvesti Vokietijos Demokratinėje Respublikoje fašistinę valdžią, sužlugdyti Vokietijos tautos suvienijimo planus.

Tačiau šis niekšiškas sumanymas visiškai sužluggo. Prieš šamokslininkus stėjo Berlyno demokratinio sektoriaus gyventojai ir liaudies policija. Per parą rimtis miesto tarybiniame sektoriuje buvo atkurta.

Būdinga, kad, kaip nurodė užsienio laikraščiai, fašistai veikė betarpiškai vadovaujami amerikiečių karinių organų. Pogromininkai koncentravosi Berlyno amerikiečių sektoriuje, juos apmokėdavo doleriais, apginklavo ir instruktavo amerikiečių karininkai.

Kodėl gi fašistiniai samdiniai surengė provokaciją Berlyne kaip tik dabar?

Reikalas tas, kad pastaruoju laiku VDR vyriausybė

įvykdė tarptautinio įtempimo sumažinimo interesais eilę svarbių priemonių, kurios padeda suartėti Vokietijos rytinei ir vakarinei dalims. Ji taip pat priėmė nutarimus respublikos gyventojų materialinei gerovei žymiai pakelti.

Tarptautinė reakcija, kuri stengiasi pastumti vokiečius į karo kelią, o taip pat jai pataikaujantieji Vakarų Vokietijos valdantieji sluoksniai įžūrėjo šiose VDR vyriausybės priemonėse grėsmę savo politikai, nukreiptai į tai, kad būtų sukludyta šaliai susivienyti ir taikai Europoje sutvirtėti.

Užsienio samdinių avantiūros Berlyne sužlugimas yra naujas įrodymas to, kad vokiečių tauta neremia karo kurstytojų politikos, kad ji yra už taiką, už savo šalies vienybę, už demokratiją.

Taikos prieš provokacija Korėjoje

Beveik vienu metu su fašistų išpuoliu Berlyne, naktį į birželio 18 d. taikos priešai surengė dar vieną provokaciją, bet dabar Pietų Korėjoje. Tą naktį amerikiečiams pavaldaus Pietų Korėjos valdovo Li Syn Mano įsakymu jo apsauginės dalys išleido „paleidimo“ forma apie 26 tūkstančius belaisvių Korėjos Liaudies armijos kovotojų iš stovyklų, esančių Pietų Korėjoje, amerikiečių karinės vadovybės žinioje. Tokį „paleidimą“ Li Syn Manas vykdė ir sekančiomis dienomis.

Kokį gi tikslą turėjo išsynmanininkai, pasigrobdami belaisvius — Korėjos Liaudies armijos kovotojus?

Yra žinoma, kad birželio 8 d. Panmyŋčonyje buvo pasirašytas susitarimas dėl karo belaisvių repatrijavimo. Šis klausimas ilgą laiką buvo

vienintelis ginčijamas punktą, trukdęs visiškai susitarti dėl paliaubų. Susitarimo dėl repatrijavimo pasirašymas, vadinasi, pašalino šią kliūtį.

Tačiau imperialistams karo Korėjoje nutraukimas nėra naudingas — dings milžiniški kariniai pelnai. Siekimu sužlugdyti taiką ir paaiškinti išsynmanininkų provokaciją. Reikalas tas, kad „paleistuosius“ karo belaisvius jie ėmė tuoj pat prievarta mobilizuoti į savo kariuomenę, dangstydami tai jų „nėnoru“ grįžti į tėvynę. Sutinkamai su susitarimu dėl repatrijavimo, šie karo belaisviai turėjo būti perduoti globoti specialiai neutralių šalių komisijai, kuriai buvo pavedama teisingai nuspręsti tolesnį jų likimą. Pasigrobusi į savo rankas šiuos žmones, Li Syn Mano klika ne tik žlugdo jau pasirašytą susitarimą dėl repatrijavimo, bet ir stato į grėsmę pačias paliaubas.

Pranešdama apie šiuos įvykius Korėjoje, užsienio spauda nurodo, kad, kaip ir fašistai Berlyne, Li Syn Manas veikė ne vienas; Amerikos reakcinis laikraštis „Vašington Post“, pavyzdžiui, rašė: „Yra pagrindo įtarti, kad kai kurie amerikiečiai, įeigui jie ir nedalyvavo šamokse, tai bent žinojo apie tai iš anksto ir nepadarė nieko jam sukludyti“.

Todėl neatsitiktinai pasaulio visuomenė įžiūri neatsiejamą sąryšį tarp provokacijų Berlyne ir Pietų Korėjoje, matydama jose reakcijos mėginimus sukludyti tarptautinės padėties įtempimo sumažėjimą. Li Syn Mano provokacijos sukėlė galingą protestų bangą visose pasaulio šalyse.

A. GEORGIJEVAS

Irano medžliso pirmininko perrinkimai

LONDONAS (TASS). Kaip praneša Reuterio agentūros Teherano korespondentas, liepos 1 d. pasibaigė medžliso prezidento įgaliojimų terminas ir įvyko jo perrinkimai. Medžliso pirmininku išrinktas deputatas Moazemi, kurio kandidatūrą iškėlė frakcija „Nacionalinis judėjimas“ („Nacionalinio fronto“ parlamentinė frakcija), remianti ministrą pirmininką Mosadyką. Už Moazemį buvo paduotas 41 balsas. Senasis medžliso pirmininkas Kašani, surinkęs 31 balsą, buvo, tuo būdu, užbalotiruotas.

Kaip yra žinoma, 1952 metų rugpjūčio mėnesį, kai Kašani buvo išrinktas 17-ojo šaukimo medžliso pirmininku, už jį balsavo „Nacionalinio fronto“ parlamentinės frakcijos narių dauguma. Pastaruoju metu tarp Mosadyko ir Kašanio kilo nesutarimai užsienio ir vidaus politikos klausimais ir ryšium su tuo „Nacionalinio fronto“ parlamentinė frakcija stėjo prieš Kašanį.

(ELTA).

SPORTAS

Rajono moksleivių spartakiada

Birželio mėn. 20–21 dienomis Kupiškio miesto stadione įvyko rajono moksleivių spartakiada, kurioje dalyvavo trijų vidurinių ir septynių septynmečių mokyklų moksleiviai.

Pirmieji į startą išėjo 60 m bėgimo dalyviai. Berniukų grupėje I-ją vietą užėmė Pakšys (Kupiškis); jo laikas 8,9 sek. Mergaičių grupės nugalėtoju tapo Ridikaitė (Kupiškis), parodžiusi laiką — 9,4 sek.

100 m bėgime berniukų grupėje čempionu tapo Kašponis (Kupiškis); jo rezultatas 13,0 sek. Per 15,3 sek. finišą pasiekė mergaičių grupės čempionas Černiauskaitė (Kupiškis). Jaunių grupėje gerai pasirodė Seibutis (Kupiškis), kuris nubėgo distanciją per 12,5 sek. Gerą laiką — 15 sek. — parodė jaunuolių grupės nugalėtoja Grigaitė (Kupiškis).

Toliau vyko 400 m bėgimas. Šios distancijos visose grupėse čempionų vardus iškovojo Kupiškio vidurinės mokyklos sportininkai. Berniukų grupėje — Kašponis (1;00,6 min.), jaunuolių — Grigaitė (1;06,2 min.) ir jaunių — Seibutis (0;59,5 min.).

500 m distancijoje mergaičių grupėje pirmą vietą užėmė Gražytė (Subačius). Jos rezultatas 1,42 min.

Jaunių grupės 800 m bėgimo nugalėtoju tapo Jurka (Kupiškis), parodęs 2;17,5 min. laiką.

1000 m distancijoje berniukų grupėje gerai pasirodė Makutėnas (Adomynė). Jis pasiekė finišą per 3,32 min.

Po bėgimų vyko 5 km ėjimas, kurio nugalėtoju tapo Jurka (Kupiškis) 26;10,0 min.

Šuolyje į tolį mergaičių grupėje geriausią rezultatą pasiekė Minkevičiūtė (Didžprūdėliai), nušokusi 3,64 m; Steponavičius (Subačius) — 4,25 m. 15–16 metų mergaičių grupėje toliausiai nušoko Černiauskaitė (Kupiškis) — 4,06 m, berniukų grupėje — Kašponis (Kupiškis) — 5,08 m. Jaunuolių grupėje Bagužytė (Kupiškis) pasiekė 4,04 m ribą, jaunių — Ridikas (Kupiškis) — 5,54 m.

Šuolyje į aukštį gerai pasirodė Remeikaitė (Kupiškis) — 1,25 m, Steponavičius (Subačius) — 1,30; 15–16 metų mergaičių grupėje — Laužikaitė (Subačius) — 1,20, berniukų — Regalas (Šimonys) — 1,35 m; jaunuolių grupėje aukščiausiai iššoko R. Leščinskaitė (Subačius) — 1,15 m, jaunių grupėje — Paberalis (Kupiškis) — 1,45 m.

Trišuolyje jaunių grupėje pirmą vietą užėmė Kupiškio vid. mokyklos sportininkas Karazija, nušokęs 10,31 m.

Po šuolių vyko mėtymai. Rutulio stūmimo rungtyje pirmą vietą mergaičių grupėje iškovojo A. Gromulaitė (Subačius) — 8,50 m, ber-

niukų grupėje — Jurka (Kupiškis) — 11,10 m, jaunuolių grupėje — Leišytė (Kupiškis) — 8,28 m, jaunių grupėje — Karazija (Kupiškis) — 9,62 m.

Mergaičių grupėje disko čempionu tapo A. Gromulaitė (Subačius). Jos mestas diskas nuskriejo 24,17 m. Berniukų grupėje diską 26,45 m numetė Čepelė (Kupiškis) ir tuo pačiu tapo savo grupės nugalėtoju. Jaunuolių grupėje pirmą vietą užėmė Z. Katilevičiūtė (Subačius) — 25,25 m, o jaunių grupėje — Karazija (Kupiškis) — 26,82 m.

Ieties metime geriausius rezultatus parodė Tvaskutė (Šimonys) — 18,56 m, Jurka (Kupiškis) — 36,20 m, jaunuolių grupėje — Bagužytė (Kupiškis) — 19,4 m, jaunių grupėje — Balčiūnas (Kupiškis) — 36,45 m.

Lengvosios atletikos varžybos baigėsi granatos metimu, kur mergaičių grupėje I-mą vietą iškovojo Gromulaitė (Subačius) — 30,39 m, berniukų — Jurka (Kupiškis) — 46,65 m, jaunuolių — Leišytė (Kupiškis) — 33,86 m, jaunių — Karnišovas (Šimonys) — 50,40 m.

Birželio 21 dieną vyko plaukymo varžybos. 100 m laisvu stiliumi plaukyme mergaičių grupėje pirmą vietą užėmė Sokaitė (Kupiškis), pasiekusi baigmę per 1;55,0 min. Berniukų grupės nugalėtoju tapo Petrusis (Žaidėliai). Jo laikas 1,41 min. Jaunuolių grupėje gerą laiką — 1,41 min. — parodė Kavoliūnaitė (Kupiškis). Tokiu pat laiku 100 m išplaukė jaunių grupės čempionas Karazija (Kupiškis). 200 m distancijoje laisvu stiliumi geriausių rezultatų mergaičių grupėje pasiekė taip pat Sokaitė (Kupiškis) — 4,09 min., berniukų grupėje — Simaška (Kupiškis) — 3,19 min., jaunuolių grupėje — Kavaliauskaitė (Kupiškis) — 3,36 min., jaunių grupėje — Karazija (Kupiškis) — 3,40 min.

100 m plaukyme krūtine mergaičių grupėje čempionu tapo Simaška (Kupiškis) — 2,45 min., o jaunuolių grupėje — Kalvelytė (Kupiškis) — 1,56 min.

200 m krūtine berniukų grupėje I-mas išplaukė Paulauskas (Kupiškis). Jo laikas 4,09 min. Jaunių grupėje gerai pasirodė Maironis (Kupiškis), išplaukęs šią distanciją per 3,39 min.

Po to vyko 100 m plaukymas nugara. Geriausių rezultatų šiame stiliume pasiekė Remeikaitė (Kupiškis); jos laikas 2,45 min.; Petrusis (Žaidėliai) — 1,51 min., Jablonskaitė (Kupiškis) — 1,47 min.; Čepelė (Kupiškis) — 1,47 min.

Komandiniai spartakiadoje pirmą vietą iškovojo Kupiškio vidurinė mokykla (fizinio auklėjimo mokykl. Opulskis, Liesytė), II-rą — Žaidėlių septynmetė mokykla.

A. ŠIMONELIS

Redaktorius S. ZAUKA

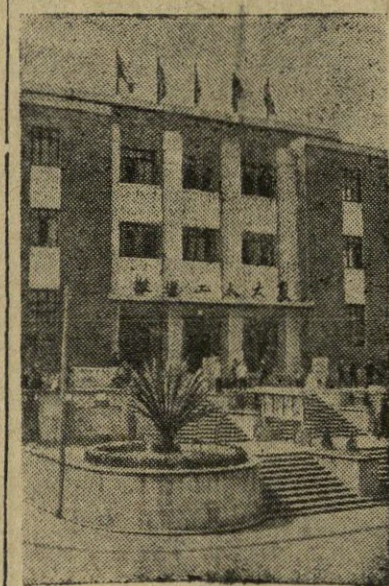
Tarybinių muzikų koncertai Prancūzijoje

PARYŽIUS (TASS). Birželio 29 d. asociacijos „Prancūzija—TSRS“ kvietimu nugalėtojai tarptautiniame Margaritos Long ir Žako Tibo vardo smuikininkų ir pianistų konkurse tarybiniai muzikai N. Školnikova ir J. Malininas išvyko į Bordo, kur vakar jie koncertavo. Aukštas tarybinių muzikų meistriškumas sukėlė publikos susižavėjimą. Teatro žiūrovų salė buvo perpildyta.

N. Školnikovas ir J. Malinino garbei Bordo municipalinė taryba surengė priėmimą. Asociacijos „Prancūzija—TSRS“ vietinės organizacijos vadovas, kalbėdamas priėmime, pabrėžė, kad tarybinių muzikų viešėjimas Prancūzijoje yra „dviejų tautų draugystės ir savitarpio supratimo simbolis“.

Šiandien tarybiniai muzikai D. Oistrachas ir L. Oborinas, asociacijos „Prancūzija—TSRS“ pakviesti, išvyksta į Lilį, kur koncertuos.

(ELTA).

KINJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Neseniai Čuncino transporto darbininkams pastatytame klube yra koncertų salė, teatras, salė dėl šokių, skaitykla, patalpos ratelių užsiėmimams, poilsini.

N u o t r a u k o j e: naujas transporto darbuotojų profsąjungos klubas Čuncine. Sinchua agentūros nuotr.